

	<p style="text-align: center;">Πνευματικά Σημειώματα</p> <p style="text-align: center;">Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα:</p> <p>Εβδομαδιαία ηλεκτρονική έκδοση Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος</p> <p style="text-align: center;">Ἔτος 1ο / Τεύχος: 45 Πέμπτη 28η Νοεμβρίου 2024</p> <p style="text-align: center;">Ἀρχὴ Νηστείας, Γουρὶα κ.λ.π. μ/ρων (15η Νοεμβρίου π. ἡμ.)</p>
---	--	---

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς

Κυριακὴ Θ΄ Λουκᾶ

Λουκᾶ κεφ. ιβ΄ 16-21, η΄ 8

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα· καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων· τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου; καὶ εἶπε· τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· ἄφρον, ταύτη τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἠτοιμάσας τίνι ἔσται; οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν. Καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὸν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. ταῦτα λέγων ἐφώνει· ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν ἀκουέτω.

Μετάφραση

Τοὺς εἶπε μάλιστα τὴν ἐξῆς παραβολή: «Κάποιου πλούσιου ἀνθρώπου τὰ χωράφια ἔδωσαν ἄφθονη σοδειά. Τότε ἐκεῖνος

σκεφτόταν και ἔλεγε: "Τί νὰ κάνω; Δὲν ἔχω μέρος νὰ συγκεντρώσω τὰ γεννήματά μου! Ἀλλὰ νὰ τί θὰ κάνω", εἶπε. "Θὰ γκρεμίσω τὶς ἀποθήκες μου καὶ θὰ χτίσω μεγαλύτερες γιὰ νὰ συγκεντρώσω ἐκεῖ ὅλη τὴ σοδειά μου καὶ τ' ἀγαθά μου. Μετὰ θὰ πῶ στὸν ἑαυτό μου: τώρα ἔχεις πολλὰ ἀγαθά, πού ἀρκοῦν γιὰ χρόνια πολλὰ, ξεκουράσου, τρῶγε, πίνε, διασκέδαζε". Τότε τοῦ εἶπε ὁ Θεός: "Ἀνόητε. Αὐτὴ τὴ νύχτα θὰ παραδώσεις τὴ ζωὴ σου. Αὐτά, λοιπόν, πού ἐτοίμασες σὲ ποιὸν θὰ ἀνήκουν;" Αὐτά, λοιπόν, παθαίνει ὅποιος μαζεύει πρόσκαιρους θησαυροὺς καὶ δὲν πλουτίζει τὸν ἑαυτό του μὲ ὅ,τι θέλει ὁ Θεός. Ἄλλοι ὅμως ἔπесαν στὸ γόνιμο ἔδαφος καὶ φύτρωσαν κι ἔδωσαν καρπὸ ἑκατὸ φορὲς περισσότερο. Ἀφοῦ τὰ εἶπε ὅλα αὐτά, πρόσθεσε μὲ ἔμφαση : «Ὅποιος ἔχει αὐτιά γιὰ ν' ἀκούει ἄς τὰ ἀκούει».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

Πρὸς Ἐφεσίους Παύλου Ἐπιστολὴ Β' 4 -10

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ· χάριτί ἐστε σεσωσμένοι καὶ συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, Θεοῦ τὸ δῶρον, οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχῆσθαι. Αὐτοῦ γὰρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητόμασεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

Μετάφραση

Ὁ Θεὸς ὅμως μᾶς ἀγάπησε, γιατί εἶναι πλούσιος σὲ ἔλεος κι ἔχει ἀπέραντη ἀγάπη. Κι ἐνῶ ἡμασταν πνευματικὰ νεκροὶ ἐξ αἰτίας τῶν παραπτωμάτων μας, μᾶς ξανάδωσε ζωὴ μαζὶ μὲ τὸ Χριστό.

Με τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ ἔχετε σωθεῖ. Μᾶς ἀνέστησε μαζί με τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ μᾶς ἔβαλε νὰ καθίσουμε μαζί με Αὐτὸν στὰ οὐράνια. Ἔτσι, με τὴν ἀγάπη ποὺ μᾶς ἔδειξε διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, φανερώνει στὶς μελλοντικὲς γενιὲς πόσο ὑπερβολικὰ γεναιόδωρη εἶναι ἡ χάρη Του. Πραγματικά, με τὴ χάρη Του σωθήκαμε διὰ τῆς πίστεως. Κι αὐτὸ δὲν εἶναι δικό σας κατόρθωμα ἀλλὰ δῶρο Θεοῦ. Δὲ σωθήκατε με τὰ δικά σας ἔργα κι ἔτσι κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ καυχηθεῖ γι' αὐτό. Εἴμαστε δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μᾶς ἔκανε καινούργιους ἀνθρώπους, γιὰ νὰ μπορούμε νὰ κάνουμε καλὰ ἔργα, ποὺ τὰ προετοίμασε ὁ Θεός, γιὰ νὰ εἶναι μ' αὐτὰ γεμάτη ἡ ζωὴ μας.

Σχολιασμός Εὐαγγελίου

Ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ αὐτῆς τῆς ἐβδομάδας εἶναι παρμένη ἀπὸ τὸ δωδέκατο κεφάλαιο τοῦ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίου. Ὁ Εὐαγγελιστὴς μᾶς ἐξιστορεῖ μία ἀπὸ τὶς παραβολὰς τοῦ Κυρίου μας, αὐτὴ τοῦ ἄφρονα πλουσίου.

Ὁ Ἰησοῦς ἀφηγεῖται τὴν παραβολὴ αὐτὴ σὰν ἀπάντηση σὲ ἓναν ἄνθρωπο ποὺ τὸν πλησίασε ἀπὸ τὸ πλῆθος. Ζητοῦσε ἀπὸ τὸν Κύριο νὰ λύσει κάποιες κληρονομικὲς διαφορὰς ποὺ εἶχε με τὸν ἀδερφό του. Ὁ Ἰησοῦς ἀντὶ νὰ κάνει τὸν δικαστὴ, χρησιμοποιεῖ τὴν κατάστασι ὡς ἀφορμὴ, γιὰ νὰ δώσει ἓνα μῆνυμα στὸν λαὸ ποὺ τὸν ἀκούει καὶ ἔτσι διηγεῖται τὴν παραβολὴ τοῦ Εὐαγγελίου.

Δὲν χρειάζεται πολὺ σκέψη γιὰ νὰ καταλάβει κανεὶς ὅτι ὁ πλούσιος τῆς παραβολῆς εἶναι ἓνα παράδειγμα πρὸς ἀποφυγὴν. Ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς τὸν φωνάζει ἄφρονα, ἄμυαλο, δηλαδή. Ὁ Κύριος τὸν παρουσιάζει, ὥστε νὰ μπορέσει ὁ λαὸς ποὺ τὸν ἀκούει νὰ καταλάβει τὶς λάθος στάσεις ζωῆς ποὺ ἔχει καὶ νὰ μὴν τὶς ἐπαναλάβει. Μαζί με τοὺς Ἰουδαίους, φυσικά, διδασκόμαστε κι ἐμεῖς ποὺ διαβάζουμε τὰ λόγια τοῦ Κυρίου μας. Ἄς δοῦμε, λοιπόν, τί κάνει τόσο λάθος ὁ πλούσιος καὶ ἄς ἐξετάσουμε μήπως πάσχουμε κι ἐμεῖς ἀπὸ τὰ ἴδια πάθη.

Τὸ πρῶτο τὸ ὁποῖο μπορούμε νὰ διακρίνουμε εἶναι ἡ ἀχαριστία του. Εἶναι ἓνας ἄνθρωπος πὸν δὲν τοῦ ἔχει λείψει ποτὲ τίποτα. Εἶχε μεγάλη περιουσία καὶ τώρα αὐτὴ ἔγινε ἀκόμα μεγαλύτερη. Δὲν σήκωσε, ὅμως, ποτὲ τὸ κεφάλι νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Θεὸ γιὰ αὐτό του τὸ δῶρο. Δὲν εἶπε ποτὲ ἓνα «δόξα τῷ Θεῷ».

Ἐμεῖς, ἀλήθεια, τὸ κάνουμε; Ἐμεῖς εὐχαριστοῦμε τὸν Θεὸ γιὰ τὰ δῶρα του; Μὰ θὰ πεῖ κάποιος, «Ἐμένα δὲν μοῦ χαρίστηκε τίποτα. Δούλεψα καὶ ἀπολαμβάνω τὰ ἀγαθὰ πὸν ἀπέκτησα γιὰ ἔμένα καὶ τὴν οἰκογένειά μου». Βεβαίως καὶ πολὺ καλὰ κάνουμε καὶ δουλεύουμε καὶ μοχθοῦμε γιὰ τὴν οἰκογένειά μας. Ποιὸς ὅμως μᾶς τὸ ἐπιτρέπει αὐτό; Ποιὸς μᾶς ἐπιτρέπει νὰ σηκωνόμαστε κάθε πρωί, γιὰ νὰ βγάλουμε τὸ ψωμί μας; Ποιὸς μᾶς προστατεύει ἀσταμάτητα, γιὰ νὰ εἴμαστε πάντα καλά; Ποιανοῦ εἶναι τὰ ἀγαθὰ πὸν λέμε ὅτι εἶναι δικά μας;

Τίποτα δὲν εἶναι δικό μας. Ὅλα ὅσα ἔχουμε, ἡ ἴδια ἡ ζωὴ μας ἀκόμα, εἶναι ἓνα δῶρο τοῦ Θεοῦ. Ὅταν κάποιος, συγγενῆς ἢ φίλος, μᾶς δίνει ἓνα μικρὸ καὶ ἀσήμαντο δῶρο τὸν εὐχαριστοῦμε ξανὰ καὶ ξανά. Τὸν Θεό; Αὐτὸν πὸν μᾶς χαρίζει τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιο, αὐτὸν πὸν μᾶς προστατεύει ἀπὸ τὴ μανία τοῦ διαβόλου, αὐτὸν πὸν μᾶς χαρίζει τὴν ἴδια μας τὴ ζωὴ, τὸν εὐχαριστοῦμε;

Δυστυχῶς, δὲν τὸν εὐχαριστοῦμε ὅσο ὀφείλουμε καὶ τὸ κάνουμε γιὰ τὸν ἴδιο λόγο πὸν δὲν τὸν εὐχαριστεῖ καὶ ὁ πλούσιος τῆς παραβολῆς. Δὲν τὸν εὐχαριστεῖ γιατί δὲν τὸν ἀγαπάει ἀρκετά. Αὐτὸ εἶναι τὸ δεύτερο ἀρνητικό του. Τὸ ὅτι δὲν ἀγαπάει τὸν Θεό. Ὁ μόνος πὸν ἀγαπάει εἶναι ὁ ἑαυτός του, ἀφοῦ μόνο γιὰ τὸν ἑαυτό του νοιάζεται. «Ψυχὴ μου, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ. Ξεκουράσου τώρα, φάε, πιεσ καὶ διασκέδασε». Στὸν ἑαυτό του μιλάει, γιατί μόνο αὐτὸν ἀγαπάει. Δὲν ἀγαπάει τὸν Θεό. Ἄν τὸν ἀγαποῦσε, θὰ ἀγαποῦσε καὶ τὸν πλησίον του. Κι αὐτό μας φέρνει στὸ τρίτο του ἀρνητικὸ χαρακτηριστικό, στὸ ὅτι εἶναι ἄσπλαχνος.

Εἶπαμε καὶ τὴν προηγούμενη Κυριακὴ ὅτι ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον εἶναι συνδεδεμένες μεταξύ τους. Ἄν δὲν ἔχω τὴ μία, δὲν μπορῶ νὰ ἔχω καὶ τὴν ἄλλη. Ἔτσι καὶ ὁ πλούσιος, ἐφόσον δὲν ἀγαπάει τὸν Θεό, δὲν ἀγαπάει καὶ τὸν διπλανό του. Ἔχει τόσα γεννήματα πὸν δὲν χωροῦν στίς

ἀποθήκες του, ἀλλὰ δὲν σκέφτεται νὰ δώσει λίγα σὲ κάποιον ποὺ ἔχει ἀνάγκη. Δὲν ἔχει ἀγάπη γιὰ τὸν συνάνθρωπο. Προτιμᾷ νὰ χτίσει καινούργιες ἀποθήκες, γιὰ νὰ μὴν χάσει οὔτε ἓνα σπόρο ἀπὸ τὸν θερισμό, παρὰ νὰ δώσει τὸ περίσσευμά του στοὺς φτωχοὺς.

Μήπως κι ἐμεῖς κάνουμε κάτι ἀνάλογο; Πόσα ὑλικά ἀγαθὰ εἶναι ἀρκετὰ γιὰ νὰ ζήσουμε καὶ πόσα τελικὰ παίρνουμε; Ἔχουμε πείσει τοὺς ἑαυτοὺς μας πῶς, ὅ,τι κι ἂν δοῦμε στὶς διαφημίσεις, μᾶς εἶναι ἀπαραίτητο. Ξοδεύουμε τὶς περιουσίες μας σὲ πράγματα ποὺ θὰ τὰ χρησιμοποιήσουμε μιὰ δυὸ φορές καὶ μετὰ θὰ μποῦν στὸ ντουλάπι μας, ἀλλὰ ὅταν φτάσει ἡ ὥρα νὰ βοηθήσουμε κάποιον ἄνθρωπο ποὺ ἔχει ἀνάγκη, βρίσκουμε δικαιολογίες. Αὐτὸς ποὺ ἔχει δύο χιτῶνες, λέει στὸ Εὐαγγέλιο, νὰ δίνει τὸν ἓναν.

Ἐμεῖς ποὺ ἔχουμε ἑκατὸ χιτῶνες νὰ κάθονται στὶς ντουλάπες μας πόσους δίνουμε; Γιατί νὰ ἀγοράσω ἑκατὸ ροῦχα καὶ νὰ μὴν ἀγοράσω πενήντα καὶ νὰ δώσω ὅ,τι περισσέψει σὲ κάποιον ποὺ ἔχει ἀνάγκη; Γιατί νὰ ἀγοράσω κινητὸ μὲ δύο χιλιάδες εὐρὼ καὶ ὄχι μὲ χίλια καὶ νὰ βοηθήσω μὲ τὰ ὑπόλοιπα μιὰ οἰκογένεια ποὺ τὸ χρειάζεται; Ἔχουμε ὅμως πείσει κι ἐμεῖς τοὺς ἑαυτοὺς μας, ὅπως καὶ ὁ πλούσιος, ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀπαραίτητα καὶ δὲν μπορούμε νὰ ζήσουμε χωρὶς αὐτά. Μποροῦμε. Ἄν δὲν σκεφτόμαστε μόνο τοὺς ἑαυτοὺς μας, ἀλλὰ ἀρχίσουμε νὰ ἀγαπᾶμε καὶ τὸν πλησίον μας, μπορούμε νὰ ζήσουμε καὶ μὲ λιγότερα.

Κάνουμε ἓνα λάθος κι ἐμεῖς, ὅπως κάνει κι ὁ πλούσιος τῆς παραβολῆς. Νομίζουμε ὅτι εἴμαστε ἀνίκητοι, ὅτι θὰ εἴμαστε γιὰ πάντα ἐδῶ. Νομίζουμε ὅτι ἔχουμε χρόνο. Ἄς καλοπεράσω, λέμε, λίγο τώρα καὶ μετὰ βλέπουμε. Ἔχω χρόνο νὰ νοιαστῶ γιὰ τὴν ψυχὴ μου. Δὲν ἔχουμε χρόνο. «Ἄφρον, ταύτη τῆ νύκτι τὴν

ψυχὴν σοῦ ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ». Αὔριο θὰ φύγουμε. Ἄς φροντίσουμε ἀπὸ σήμερα νὰ εἴμαστε ἔτοιμοι. Ὅ,τι ὑλικά ἀγαθὰ καὶ νὰ μαζέψουμε, θὰ μείνουν ἐδῶ. Ἄς φροντίσουμε ἀπὸ σήμερα νὰ μαζέψουμε τὰ οὐράνια ἀγαθὰ.

Ὁ χρόνος μας σὲ αὐτὴ τὴ γῆ εἶναι περιορισμένος. Ἡ ζωὴ μας ἀρχίζει, ἡ πραγματικὴ μας ζωὴ, ἡ αἰώνια ζωὴ μας, ξεκινᾷ τὴ στιγμή τοῦ σαρκικοῦ θανάτου μας. Ὅπου ἔχουμε πασχίσει νὰ

θησαυρίσουμε, ἐκεῖ θὰ πάει καὶ ἡ ψυχὴ μας. Ἄν ὅλη μας τὴ ζωὴ παλεύουμε γιὰ τὰ ὑλικά ἀγαθὰ, ἡ ψυχὴ μας θὰ μείνει καθηλωμένη στὴ γῆ. Ἄν ὅμως προσπαθήσουμε νὰ θησαυρίσουμε στὸν οὐρανό, τότε καὶ ἡ ψυχὴ μας θὰ εὐφραίνεται παντοτινὰ μαζὶ μὲ τὸν Κύριο. Ἀμήν.

π. Ὀνούφριος Ἀβραμίδης

Παρινέσεις Ἁγίων

Ἡ ἀξία τῆς νηστείας

Ἄν ρυθμίζαμε καὶ κυβερνοῦσαμε τὴ ζωὴ μας μὲ νηφάλια σκέψη καὶ ἂν δείχναμε ὅλο μας τό ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ πνευματικά καὶ ἂν παίρναμε τόση μόνον τροφή, ὅση χρειάζεται γιὰ τίς ἀνάγκες τοῦ ὀργανισμοῦ μας, καὶ ἂν δαπανούσαμε ὀλόκληρη τὴν περιουσία μας στὶς καλές πράξεις, δέ θὰ μᾶς χρειαζόταν ἡ βοήθεια ἀπὸ τὴ νηστεία. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀνθρώπινη φύση εἶναι ράθυμη καὶ παραδίδεται περισσότερο στὶς ἀνέσεις καὶ στὶς ἀπολαύσεις, γι' αὐτό ὁ φιλόστροφος Κύριος σάν φιλόστοργος πατέρας ἐπενόησε γιὰ μᾶς τὴ θεραπεία πού μπορεῖ νὰ γίνει μὲ τὴ νηστεία, ὥστε καὶ ἀπὸ τίς ἀπολαύσεις νὰ μᾶς ξεκόψει καὶ τὴ φροντίδα πού ἔχουμε γιὰ τὰ βιοτικά καὶ γῆινα νὰ τὴν μεταφέρουμε στὴν ἐργασία τῶν πνευματικῶν.

(Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, Εἰς Γεν., ὁμιλ. Γ', 1, ΕΠΕ 2, 240-242)

Ἡ νηστεία εἶναι πηγὴ σωφροσύνης

Ἀγαπῶ τὴ νηστεία, γιατί εἶναι μητέρα σωφροσύνης καὶ πηγὴ κάθε φιλοσοφημένης πράξεως.

(Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, Εἰς Γεν., λόγος Α', 1, ΕΠΕ 8, 10)

Ἡ νηστεία εἶναι πηγή υἰγείας

Οἱ ἀγρότες, ἂν καί ἀντιμετωπίζουν συνεχῶς τήν πείνα, ἔχουν τήν υἰγεία τους καί δέν ἔχουν ἀνάγκη ἀπό γιατρούς.

(Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, Εἰς Κολ., ὁμιλ. Α', 4, ΕΠΕ 22, 90-92)

Ἡ νηστεία εἶναι μητέρα ὅλων τῶν ἀγαθῶν

Τήν μητέρα ὅλων τῶν ἀγαθῶν καί δάσκαλο τῆς σωφροσύνης καί κάθε ἄλλης ἀρετῆς, ἐννοῶ τή νηστεία.

(Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, Εἰς Γεν., ὁμιλ. Α', 1, ΕΠΕ 2, 14)

Ἡ νηστεία εἶναι τροφή τῆς ψυχῆς

Ἡ νηστεία εἶναι τροφή τῆς ψυχῆς.

(Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, Εἰς Γεν., ὁμιλ. Α', 4, ΕΠΕ 2, 22)

Συναξάρι

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Γουρίας, Σαμωνὰς καὶ Ἀβίβος 15 Νοεμβρίου

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Γουρίας καὶ Σαμωνὰς ζοῦσαν στήν περιοχή τῆς Ἐδέσσης τῆς Ὀσροηνῆς. Ὄταν ὁ αὐτοκράτορας Διοκλητιανὸς ἐξαπέλυσε διωγμὸ κατὰ τῶν Χριστιανῶν, οἱ Γουρίας καὶ Σαμωνὰς συνελήφθησαν μὲ τὴν κατηγορία ὅτι βοηθοῦσαν τοὺς φυλακισμένους Χριστιανοὺς καὶ ἐνθάρρυναν τοὺς πιστοὺς νὰ ἀντιστέκονται στὰ διατάγματα καὶ νὰ παραμένουν σταθεροὶ στήν πίστη τους.

Όταν παρουσίασαν τούς Άγιους μπροστά στον διοικητή, για να απολογηθούν για τις κατηγορίες που τούς βάρυναν, εκείνος, παρ' όλες τις προσπάθειές του να τούς μεταπείσει ν' αλλάξουν την πίστη τους, δεν κατάφερε τίποτα. Οί δύο Άγιοι με αποφασιστικότητα δήλωσαν ότι δεν θα πρόδιδαν ποτέ τον Ένα και Ουράνιο Θεό για μια χειροποίητη εικόνα. Ο διοικητής τους απείλησε τότε με φριχτά βασανιστήρια και θάνατο, αλλά οί Άγιοι ανταπάντησαν ότι δεν θα πέθαιναν αλλά θα ζούσαν (τή ζωή την αιώνια), εάν έκαναν τὸ θέλημα τοῦ Δημιουργοῦ τους, ὅτι δεν τούς φόβιζαν τὰ βασανιστήρια τῶν ἀνθρώπων, γιατί διαρκούν λίγο, και ὅτι ἔτρεμαν τὴν αἰώνια τιμωρία που προορίζεται για τούς ἀσεβεῖς και τούς ἀποστάτες.

Ἀκούγοντας αὐτά, ὁ διοικητής διέταξε να τούς φυλακίσουν. Μετά ἀπὸ λίγες ἡμέρες τούς κρέμασαν ἀπὸ τὸ ἓνα χέρι για πέντε ὥρες και μετὰ τούς ἔριξαν σ' ἓνα ὑπόγειο, ὅπου ἔμειναν τρεισήμισι μῆνες στὸ σκοτάδι χωρὶς νερὸ και φαγητό. Μετὰ ἀπὸ αὐτὸ τὸ διάστημα, τούς ἔφεραν και πάλι μπροστὰ στον διοικητή και οί Άγιοι τοῦ δήλωσαν ὅτι παρέμεναν ἀμετάθετοι στὴν πίστη τους και ὅτι ἐκεῖνος ἔχει ἐξουσία μόνο πάνω στὰ σώματά τους και ὄχι στὶς ψυχές τους. Στὴ συνέχεια ἀκολούθησαν και ἄλλα βασανιστήρια μέχρι τὶς 15 Νοεμβρίου, ὅποτε και τούς ἀποκεφάλισαν ἀνοίγοντάς τους τὸν δρόμο για τὴν αἰώνια ζωὴ κοντὰ στον Δημιουργὸ και Κύριό τους.

Όταν μαθεύτηκε ἡ ἐκτέλεση τῶν Ἀγίων ὁ λαὸς τῆς πόλης πῆρε τὰ λείψανά τους, τὰ ὁποῖα και ἔνταφίασε με ὕμνους και ψαλμοὺς δοξολογῶντας τὸν Θεό.

Λίγα χρόνια ἀργότερα στὴν περιοχή τῆς Ἔδεσσας ἔζησε και ὁ Ἱεροδιάκονος Ἄβιβος, ὁ ὁποῖος προσέλκυε πολλοὺς εἰδωλολάτρες στον Χριστιανισμό, και γι' αὐτὸ τὸν λόγο ὁ ἡγεμόνας τῆς περιοχῆς τὸν συνέλαβε, τὸν κρέμασε ἀπὸ ἓναν στῦλο, τὸν ἔσχισε με σιδερένια νύχια και στὴ συνέχεια, ἀφοῦ τὸν ὀδήγησε ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη, τὸν ἔριξε στὴ φωτιὰ και ἔτσι ὁ

Ἅγιος παρέδωσε τὸ πνεῦμα του. Οἱ χριστιανοὶ τράβηξαν τὸ λείψανο τοῦ Ἁγίου ἀπὸ τῆ φωτιά, τὸ ἄλειψαν μὲ λάδι καὶ ἀρώματα καὶ τὸ ἐνταφίασαν στὸν τάφο, ὅπου βρισκόνταν καὶ τὰ λείψανα τῶν Ἁγίων Γουρία καὶ Σαμωνά.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ΄.

Τριάδος ἰσάριθμοι τῆς Ὑπερθέου, σαφῶς Γουρίας καὶ Ἄβιβος καὶ Σαμωνᾶς ὁ κλεινός, ἔνθεοι ὑπάρχοντες ταύτην τοῖς ἀσεβέσιν ὠμολόγησαν ἅμα ἄθλων τὴν τρικυμίαν ἀβλαβῶς διελθόντες· καὶ νῦν ἡμᾶς κυβερνῶσιν ὄρμον πρὸς ἄκλυστον.

Δρώμενα

Ὄνομαστήρια Σεβασμιωτάτου

Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας 2024

Στὰ ὀνομαστήρια τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου βρέθηκε σήμερα ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος στὸν Καθεδρικὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Νικολάου Ἀχαρνῶν.

Ἀφ' ἐσπέρας, στὸν Μέγα Ἀρχιερατικὸ Ἑσπερινὸ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ ὁποίου ἡ μνήμη τελεῖται σήμερα, χοροστάτησε ὁ Παναγιώτατος Ποιμενάρχης μας συγχοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλινίκου.

Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Πολυαρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας προεξῆρχε ὁ ἐορτάζων Σεβασμιώτατος

Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ἐνῶ συλλειτούργησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος, Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος καὶ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς συνεπικουρούμενοι ἀπὸ πλειάδα ἱερέων καὶ διακόνων. Συμπροσευχόμενος ἐκ τοῦ ἱεροῦ βήματος παρέστη καὶ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Καλλίνικος.

Τὸν πανηγυρικὸ τῆς ἑορτῆς ἐκφώνησε ὁ Παναγιώτατος Ποιμενάρχης μας, ὁ ὁποῖος μεταξὺ ἄλλων ἀνέφερε ὅτι ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος ἐδικαιώθη ἀπὸ τὸν Θεό, διότι εἶχε ταυτίσει τὴ ζωὴ του μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἀντίθετα, ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος ἐπιλέγει τὴν αὐτοδικαίωση. Αὐτοδικαίωση σημαίνει ὅτι συγκρίνοντας κάποιος τὸν ἑαυτό του μὲ τὸ κατώτερο καταλήγει νὰ ἔχει πάντα ἔχει δίκιο. Σήμερα, ὁ δίκαιος προσπαθεῖ νὰ ἀκολουθεῖ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὡστόσο ἀντιμετωπίζει ὡς ἐμπόδιο ἄνθρώπους μὲ σύνδρομο αὐτοδικαίωσης, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἐξαπατήσει τὸν ἑαυτό τους καὶ οἱ ἴδιοι μὲ τὴ σειρά τους ἐξαπατοῦν καὶ τοὺς ἄλλους. Ἐτσι, προέτρεψε τὸν κόσμο νὰ ἐντάξει στὴ ζωὴ του τὴ δικαίωση καὶ ὄχι τὴν αὐτοδικαίωση, νὰ ἀκολουθεῖ στὴ ζωὴ του τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ ὄχι τὸ δικό του.

Τὸ ἴδιο ἔκανε καὶ ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος. Τέλος, ἐξέφρασε εὐχές πρὸς τὸν Σεβασμιώτατο Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομο ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ, τὸν προέτρεψε νὰ ἀκολουθήσει τὰ βήματα τοῦ Ἁγίου του συνεχίζοντας τὸν καλὸ ἀγῶνα καὶ τὸν συνεχάρη γιὰ τὸ ἀξιόλογο ἔργο του στὴ Μητρόπολή του, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ παράδειγμα καὶ στολίδι ὄχι μόνο γιὰ τὴ Μητρόπολη Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἀλλὰ καὶ γιὰ ὁλόκληρη τὴ Μαρτυρικὴ Ἐκκλησία μας.

Παρακάτω μπορείτε να ακούσετε την ομιλία τοῦ ποιμενάρχου μας πὸ ἐκφωνήθηκε στὰ ὀνομαστήρια τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου.

<https://vimeo.com/manage/videos/1033616551>

Κωδικός > 12345

Εάν θέλετε να λαμβάνετε δωρεάν στο e-mail σας το ηλεκτρονικό περιοδικό «Πνευματικά Σημειώματα» μπορείτε να στείλετε στην διεύθυνση imthesgrafeio@gmail.com τα στοιχεία σας.

Όνομα, Επώνυμο, Τηλέφωνο με θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικά Σημειώματα»

Γεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Υπεύθυνος Ἔκδοσης:

† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

